

Sygn. akt IV Kz 95/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Szepelak(spr.)

Sędziowie: SSO Anna Bałazińska - Goliszewska

SSO Jerzy Menzel

Protokolant Aneta Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marka Janczyńskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 lutego 2013 r.

w sprawie **R. K.**

podejrzanego o czyny z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

zażalenia wniesionego przez obrońcę podejrzanego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej

z dnia 17 stycznia 2013 r. sygn. akt XII Kp 10/13

w przedmiocie dalszego stosowania tymczasowego aresztowania

na mocy art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

zażalenia obrońcy podejrzanego R. K. nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013 r. sygn. akt XII Kp 10/13 Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej na podstawie art. 249§1 kpk i art. 258 § 1 pkt 1 i 2 kpk przedłużył stosowanie wobec podejrzanego R. K. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na okres kolejnych 3 miesięcy, tj. do dnia 22 kwietnia 2013 r.

Wskazane postanowienie w całości zaskarżył obrońca podejrzanego, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego postanowienia, a mający wpływ na jego treść, polegający na tym, że Sąd I instancji ustalił, że przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego nie ustały, przez co dalsze jego stosowanie jest zasadne, co jest niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uchylenie tymczasowego aresztowania względem podejrzanego i zastosowanie względem niego środka zapobiegawczego w postaci dozoru Policji oraz zakazu opuszczania kraju.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy podejrzanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podzielić należy ocenę Sądu Rejonowego, iż zgromadzony dotychczas w sprawie materiał dowodowy, w szczególności z wyjaśnień podejrzanego wskazuje na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez R. K. zarzucanych mu czynów, czego skarżący nie kwestionuje. Tym samym spełniona została ogólna przesłanka stosowania środków zapobiegawczych, w tym tymczasowego aresztowania, określona w art. 249 § 1 kpk.

W odniesieniu do podejrzanego zachodzą również szczególne przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania określone w art. 258 § 1 kpk. Za koniecznością zabezpieczenia niezakłóconego przez podejrzanego przebiegu postępowania, właśnie przez dalsze stosowanie tymczasowego aresztowania, przemawia realna obawa ucieczki bądź ukrycia się podejrzanego. Podkreślenia wymaga, iż R. K. był w przeszłości wielokrotnie karany, zaś mnogość stawianych mu zarzutów, kwalifikowanych w warunkach recydywy sprawia, że istotnie grozi mu surowa kara pozbawienia wolności. Choć kara ta nie przekracza 8 lat i nie może w myśl art. 258§2 kpk stanowić samodzielnej przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania, w powiązaniu z brakiem stałego miejsca zamieszkania podejrzanego implikuje poważną obawę ucieczki R. K. przed wymiarem sprawiedliwości.

W odniesieniu do podejrzanego nie zachodzą przy tym żadne szczególne okoliczności, które po myśli art. 259§1 i 2 kpk nakazywałyby odstąpienie od stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego.

Mając zatem na względzie powyższe, uznać należy, że niewystarczającym dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania byłoby zastosowanie wobec R. K. postulowanych przez skarżącego nieizolacyjnych środków zapobiegawczych.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.